

Taneční aktuality, Lucie Břínková, 8. 6. 2010

Psáno z představení 27. dubna 2010.

Transforma

08.06.10 22:45

V divadle Ponec se 27. dubna 2010 konala premiéra nové choreografie **Transforma**, kterou připravila společně s **VerTeDance** izraelská umělkyně **Maya Lipsker**. Večer to byl velmi překvapivý.

Veronika Kotlíková a Tereza Ondrová (VerTeDance) si k vytvoření nového představení pozvaly izraelskou choreografku, která je zaujala svoji tvorbou na festivalu TanzZeit v Německu.

Transforma uvolňuje velmi silné emoce, které se skrývají pod kůží každé existence. Ženy se mění v šelmy, šelmy v bestie, bestie v... koloběh pokračuje, až dojde opěť k ženě jako matce, která je společností nucena potlačit svoji přirozenost. Ne ale v *Transformě*. *Transforma* jí dává prostor k uvolnění a překročení vžitých předsudků.

Vše, co se odehrává na jevišti mezi Terezou Ondrovou, Lenkou Bartůňkovou, Věrou Ondrašíkovou, Martinou Lacovou a Stanislavou Vlčekovou, vychází z obyčejného civilního projevu a postupně se proměňuje v extrémy, často však vedené intuicí až do bodu, který interpretky obdarovává uspokojením. Z tmy se rodí nová a nová individualita, která v tom jediném okamžiku překonává sebe samu a ohromuje okolí. *Transforma* diváky dostává do pozice, kdy jen koukají s otevřenými ústy a občas se přistihnou, že jejich myšlenky jsou ponořeny hluboko do myslí tanečnic a nechávají se bezbranně unášet jejich motivací.

Tanečnice se mění podle určitých principů, zvuk se přelévá z jedné do druhé, každá může poodhalit své imaginární já, nebo že by to snad bylo jejich pravé já? Interpretky vstupují do svého boje s náturou chtivého lovce.

V choreografii je patrná práce s přesností, promyšlenost, motivovanost a propojenost jednotlivých pasáží. Výpověď umocňuje silné sdělení, naléhavost a slyšitelný tlukot srdce, které chce vyskočit z nynější podoby nějakého živočicha a putovat dál.

Některé obrazy jsou sice založeny jen na dlouhých vnitřních představách tanečnic a mohlo by se zdát, že jsou to hluchá místa jinak vyváženého představení, ale tak to není. Profesionalita interpretek je zde podtržena, protože se ukázaly i v jiném světle (trochu hereckém, trochu pěveckém) a nelze jim vytknout ani jedinou drobnost. Právě tyto okamžiky přivádí publikum do stavu napětí a očekávání, myšlenky hryžou a provokují a vysvobozuje až zrychlení tempa a uvolnění.

Hudba je šitá na míru samotné *Transformě*, mnohdy jakoby nebyla slyšet z reproduktorů, jakoby zněla někde hluboko v tělech všech pěti dam.

Maya Lipsker se *Transformou* zařadila do českého tanečního prostředí téměř jako nadčlověk (s pozitivně laděnými konotacemi), nastavila velmi vysokou laťku a všem participujícím tanečnicím lze jen gratulovat, že se staly těmi hlavními nosnými sloupy tak silné a energií nabitě inscenace.

Transforma samotná je v českém kontextu velmi vzácná. Odhalila nekončící schopnosti těchto pěti tanečnic a zařadila je mezi špičku dnešních interpretů. Jedná se prostě o dílo, které je naplněno perfektním výrazem, sdělením i pohybem. To, co rozkryla izraelská choreografka díky skvělé interpretaci českých tanečnic, se však nedá dokonale popsat slovy. V produkci VerTeDance je to trefa do černého, kterou je nutno vidět a zažít.